

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATAJA

HUGO NYBERG

Vastaava

Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri

Liisankatu 27, E 10

N:o 3
Maaliskuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

39. vuosikerta 1934

PITKÄPERJANTAI JA PÄÄSIÄINEN

Jeesus ilmestyi kolmelle opetuslapselle tiellä Emmaukseen.

Suuret kirkolliset juhlapäivät Pitkäperjantai ja Pääsiäinen ovat pian tulossa.

Aika ennen näitä juhlapäiviä sanotaan Paastonajaksi. Paastonajassa on 5 Paastosunnuntaita. Paastosunnuntaisin saarnataan kirkoissamme Vapahtajamme Jeesuksen kärsimisestä. Pitkänäperjantaina saarnataan Hänen kuolemas-

taan ristillä ja Pääsiäisenä julistetaan ihanaa sanomaa Hänen ylösnousemisestaan haudasta. Paljon kansaa menee noina juhlapäivinä kirkkoon kuulemaan saarnaa Jeesuksen kärsimisestä, kuolemasta ja ylösnousemisestä. Uskovaiset ihmiset kokoontuvat silloin vielä rukoushuoneisiin tai yksityisiin koteihin ja seura-

Jeesus ristillä.

(Professori dell Antonin puusta veistämä kuva, joka esittää Kristuksen ristinkuolemaa.)

paikkoihin näitä asioita tutkimaan ja oppimaan. Yhteisessä rukouksessa, virsiä ja hengellisiä lauluja laulamalla viettävät he näin kalliit juhlapäivät ja oppivat yhä enemmän ymmärtämään Jeesuksen kuoleman merkitystä. Siinä Jumalan rakkaus ja voima kirkastuu heille. Ja he saavat Herraltansa halua ja voimaa hylkäämään syntinsä ja seuraamaan Herraa Jeesusta.

Kuuromykätkin tietävät, että Pitkäperjantai ja Pääsiäinen ovat kallisarvoiset hengelliset juhlapäivät. Luulen, että vakavat kuuromykät ajattelevat jokseenkin näin: Nyt on Pitkäperjaintain ja Pääsiäisen aika. Minä tahdon paljon muistaa Jeesusta. Jumalattomat ihmiset ristiin-

naulitsivat Hänet. Hänen verensä vuoti ristillä. Hänet pantiin hautaan. Mutta kolmantena päivänä Hän nousi ylös kuolleista. Kuolemallaan Hän pelasti ja lunasti minut, huonon syntisen ihmisen. Hän on antanut ja antaa päivittäin minulle synteinanteeksisaamisen. Hänen voimallaan tahdon minä Häntä palvella ja seurata. Minun ainoa toivoni on, että voisin Hänessä pysyä elämäni loppuun asti. Tahdon paeta syntiä ja siitä luopua. Tahdon Hänen avullaan elää puhdasta, siveää ja Hänelle pyhitettyä elämää, niin kauan kuin elän maan päällä. Ja kun kerran kuolema tulee minua noutamaan, niin toivon Jeesuksen sano-

Ylösnoussut Vapahtaja.

van minulle, niinkuin hän Sanoi ryövärille ristillä: »tänpäivänä olet sinä oleva minun kansani paratiisissa».

Kuuromykkä ajattelee vielä: En minä paljon ymmärrä Jumalansanaa enkä Jeesuksen kärsimisen, kuoleman ja ylösnousemisen merkitystä. Ne ovat vaikeita asioita. Kuka osaisi ne oikein täydellisesti ymmärtää! Mutta sen tiedän ja uskon, että Jeesus on kuolleista noussut. Hän elää. Minun sieluni elää Hänen voimastaan. Kun kuolen vie Hän minut ijankaikkisiin rauhan majoihinsa. Minäkin pääsen ijankaikkiseen kirkkauteen.

KERTOMUS SUOMEN KUUROMYKKÄIN LIITON TOIMINNASTA v. 1933

Suomen Kuuromykkäin liitto on kuluneen vuoden aikana vähäisten voimainsa mukaan koettanut täyttää velvollisuuttaan maamme kuuromykkiä kohtaan. Pieni Liitto on vaikeasta ajasta huolimatta koettanut toteuttaa ohjelmaansa, joka on *Suomen kuuromykkäin henkisten harrastusten avustaminen, ylläpitäminen ja elvyttäminen*. Liiton Keskushallitus ei ole katsonut velvollisuksiinsa lähinnä ja ennen

muuta kuuluvan Liiton jäsenten taloudellisen avustamisen, kuten monet sen jäsenistä luulevat, kun ovat kääntyneet Keskushallituksen puoleen nykyisen hädän, työnpuutteen jne. tultua, toivoen Liitolta saavansa raha-avustuksia, lainoja y.m. Tähän eivät Liiton varat riittäisi. Tämä puoli kuuromykkäin avustamisessa onkin jäänyt *Kuuromykkäin Auttajajyhdistyksen* tehtäväksi. Suomen Kuuromykkäinliitto taas, kuten mainitsimme, on koettanut vaalia ja tukea jäsentensä henkisiä pyrinnoitä ja valistusharrastuksia. Suomen Kuuromykkäin liiton toimesta ja sen avustuksella onkin maahamme perustettu 23 Liiton haaraosastoa, kuuromykkäinyhdistystä, jotka koettavat pitää huolta siitä, että itseopiskelu, kirjallisuuden viljeleminen, hyvät tavat, vakava käytös, keskinäinen hyvä sopu sekä rakkaus kaikkeen hyvään maamme kuuromykkäin keskuudessa saisi yhä syvemmän ja pysyvämmän jalansijan. Liiton keskushallitus onkin kuluneen vuoden aikana koettanut toimeenpanna ja avustaa esitelmätoimintaa, esitelmäpäiviä ja vakavia, mieltäylentäviä juhlia sekä kirjallisuuden levittämistä jäsentensä ja haaraosastojensa keskuudessa.

Kuuromykkäin kokouksiin on Liitto lähettänyt puhujia sekä kuulevia että Liiton omasta piiristä nosseita, valistuneempia omia jäseniään. Kuluneenkin vuoden aikana ovat haaraosastomme toimeenpanneet n.s. esitelmäpäiviä

esim. Turussa, Salossa, Seinäjoella, Vaasassa, Tampereella, Riihimäellä, Viipurissa, Kiikassa, Porissa ja Helsingissä. On ollut niin monta esitelmänpyyntöä, ettei Keskushallitus ole voinut kaikkiin suostua varojen ja puhujain puutteessa. Esitelmänpitäjistä on meillä luonnollisesti suuri puute. Mutta on kuitenkin ilahduttavaa, että Liiton omasta piiristä on vähitellen kasvanut ja näkyy yhä kasvavan tietorikkaita, lahjakkaita puhujia, jotka esitelmätilaisuuksissa onnistuneesti tiedon murusia jakelevat toveriensa loksi ja kasvatukseksi. Mainittakoon tässä erikoisesti Porin kaupunki ja Kokemäenjokilaakso, jossa kuuromykkiä asuu sangen paljon. Sikäläiset kuuromykkät ja heidän kuulevat ystävänsä ovat saaneet hankituksi kokouspaikaksi ja omaksi kodikseen oman talon, joka juhllallisina menoin vihittiin tarkoitukseensa viime joulukuun alussa. Kun yhdistyksen johdossa nykyisin on vakavaa ja harrasta väkeä, niin voimme sen toiminnasta toivoa suurta siunausta kuuromykkäin asialle. Paitsi näitä Liiton lähettämiä ja kustantamia puhujia, maaseudulla liikkuvat myöskin kuuromykkien matkapapit ympäri maan ja varsinaisten jumalanpalvelustensa ohella auttavat ja neuvovat haaraosastojen johtohenkilöitä ja jäseniä valistustyön järjestämisessä. Nämät tällaiset kokoukset, esitelmäpäivät, ja hartaushetket ovat monien kuuromykkäin ainoat ilonhetket heidän hiljaisessa elämässään. Kaukana yksinäisyydessä asuvilla ei ole edes niitäkään. Liiton kirjallisesta toiminnasta mainittakoon sen äänenkannattajien, Kuuromykkäin lehden sekä sen ruotsinkielisen painoksen julkaiseminen, samoin suomen- ja ruotsinkielisten joululehtien julkaiseminen. Lehtiä ovat toimittaneet samat henkilöt, jotka jo kymmeniä vuosia ovat niiden toimittajina olleet: maisteri, neiti Sigyn Heikel, hra John Sundberg ruotsalaisessa lehdessä ja hra R. Pitkänen ja rovasti H. Nyberg suomenkielisessä lehdessä. Vaikeasta ajasta huolimatta ovat kuuromykkät ihmeteltävällä innolla lehteään tilanneet ja lukee. Samoin on myös ilmaantunut yhä uusia, nuoria kynän käyttäjiä, jotka silloin tällöin rikastuttavat lehteämme kirjoituksillaan. Lehtemme tulevaisuus näyttää siis tällä hetkellä valoisalta. Tuntuu avustusta ovat lehtien toimituksille antaneet myöskin eräät kuuromykkäin opettajat, josta heille, kuten kaikille avustajillemme kiitos! Vuoden kuluessa kustansi Liitto opettaja U. Kierimon toimittaman kirjasen »Kuuromykkälästen kasvatus» painatuksen.

V. 1933 vuosikokouksessa jätettiin sääntötoimikunnalle, johon valittiin hrat E. Karilas, R. Pitkänen, rva A. Sihvola ja Liiton sihteeri H. Nyberg, tehtäväksi laatia ehdotus Liiton uusiksi säännöiksi. Sääntöehdotus on nyt valmiina ja jätetään se kokouksen hyväksyt-

täväksi. Sääntöjä laadittaessa on otettu oppia eräitten uudempien yhdistysten säännöistä joten on toiveita siitä että ne ovat sopivat.

Kuuromykkäin n.s. »Ukkokodin» hanke ei ole sitten edellisen vuosikokouksen edistynyt lähemmä päämääräänsä. Turun Auttajayhdistys, jonka hoidossa tämä asia on, arvelee, ettei kootuilla varoilla vieläkään saisi tällaista kotia pystytetyksi vaan että on odotettava parempia aikoja. Opettaja Urho Kierimon Kuuromykkäin Lehdelle antamasta haastattelusta selvenee muuttovin kysymyksessä oleva kotikysymys huomattavasti, kuten kuuromykkät luultavasti ovat huomanneet.

Liittomme piirissä on kuluneen vuoden aikana tapahtunut huomattava henkilövaihdos. Sen kunniaarvoinen, taitava, harras ja uhrautuva puheenjohtaja, kouluneuvos V. Forsius ilmoitti vuosikokouksessa eroavansa Liiton johdosta korkean ikänsä ja paikkakunnalta muuttamisensa takia. Raskain mielin otti keskushallitus tämän tiedon vastaan tietäen ettei sillä ole saatavissa toista kouluneuvos Forsiuksen mittaista miestä hänen tilalleen. Mutta kun eroaminen oli ratkaiseva, ei muu auttanut kuin alistua. Samassa tilaisuudessa valittiin puheenjohtajaksi varapuheenjohtaja rovasti H. Nyberg, joka monien syitten tähden suuresti epäroiden otti tehtävän vastaan. Varapuheenjohtajaksi valittiin hra John Sundberg, sihteeriksi rov. H. Nyberg ja rahastonhoitajaksi rouva H. Nyberg.

Tällä kertaa on Keskushallituksesta vuorossa erota rouva Helmi Nyberg, neiti Helvi Korhonen ja kouluneuvos V. Forsius. Varajäsen hra Vilho Salovaara. Lisätystä keskushallituksesta eroavat hrat J. K. Palomaa, V. Sihvola ja varamies joht. E. J. Pesonen.

H. Nyberg.

NAEMA HELSINGIUKSEN VIIMEINEN LAHJA YSTÄVILLEEN JA OPPILAILLEEN

Jeesuksen seurassa. Hartauskirja joka-päiväistä käyttöä varten. I. Sivuja 191. Hinta 5 mk.

Julkaisua on saatavana Oulun piirin Kuuromykkäin Auttajayhdistykseltä Oulussa.

Naema Helsingius, kuuromykkäin lämmin ystävä ja hyvä opettaja, on poissa keskuudestamme. Viime joulukuun 8:ttä päivää vasten yöllä hänen kirkas, kaunis katseensa sammui ja hänen lämmin sydämensä lakkasi sykkimästä. Hänen maallinen elämänsä päättyi. Mutta meidän luja uskomme on, että hänen kuole-

maton sielunsa silloin pääsi Jumalan luo ijan-
kaikkiseen autuuteen. Ja siellä hän saa selvän
vastauksen kaikkiin niihin kysymyksiin ja
mietteisiin, joita hänessä oli herännyt, Jumalan
sanaa täällä ahkerasti tutkiessaan. Hän rakasti
Jumalan sanaa, ja nöyrästi Jumalalta ymmär-

Naema Helsingius.

rystä rukoillen hän luki ja tutki sitä paljon.
Jumalan sanasta hän aina sai lohdutusta elä-
män monissa vaikeuksissa ja turvallisen, rau-
hallisen mielen kuolemassa.

Mutta Naema Helsingius oli kuuromykkäin
sydämellinen ystävä ja siksi hänen hartain
toivonsa aina oli, että hän saisi olla vaatimat-
tomana oppaana johdattamassa heitäkin ymmär-
tämään Pyhää sanaa. Hän tiesi että kuuro-
mykkä, joka tahtoo oppia tuntemaan ja tottele-
maan Jumalaa, on onnellinen ihminen elämässä
ja kuolemassa. Mutta kuka hylkää Jumalan ja
halveksii Hänen sanaansa, hän on kovin onne-
ton ja säälittävä olento.

Naema-neidin entiset oppilaat muistavat
hyvin kuinka vakavasti ja hartaasti hän opetti
heille uskontoa koulussa. Nuori opettajakin,
joka kuuntelijana sai seurata tätä opetusta, ei
ole koskaan voinut unhottaa näitä tunteja.

Kun Naema-neiti sitten erosi koulusta ja
jätti virkansa nuoremmille, oli hänestä ikävintä
jättää uskonnon opettaminen. Hän koettikin
jatkaa tätä opetustaan kirjoittamalla vakavia,
opettavaisia kirjeitä entisille oppilailleen. Hän
julkaisi myös useita uskonnollisia kirjoituksia
sanomalehdissä ja muissa julkaisuissa. Hän
olisi kovin mielellään halunnut toimittaa hel-

posti ymmärrettävää, hyvää kirjallisuutta kuuro-
mykkiä varten, mutta kirjojen painattaminen
maksaa paljon rahaa ja erikoisesti kuuromykkille
tarkoitetuilla kirjoilla on vähän ostajia. Hänen
täytyi siis luopua tästä ajatuksestaan.

Mutta sitten, elämänsä viimeisinä vuosina,
Naema-neiti joutui yhteistyöhön Oulun piirin
Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen toimikunnan
kanssa. Tämä oli Jumalan hyvää johdatusta.
Ensiksi julkaistiin v. 1931 kirjanen »Opastusta
Raamatunlukijoille» Luukkaan evankeliumin
selityksiä. Tätä kirjasta on vielä saatavissa
Oulun Auttajayhdistykseltä ja se maksaa
ainoastaan kaksi markkaa.

Kun oli näin päästy hyvän yhteistyön alkuun,
heräsi meissä oululaisissa ajatus, että ehkä
Naema-neiti vielä jaksaisi ruveta kirjoittamaan
hartauskirjaa, jossa olisi lyhyitä, aivan helposti
käsitettäviä kappaleita vuoden jokaista päivää
varten. Kysyttiin Naema neidiltä asiaa ja hän
lupasi heti ryhtyä työhön, heikosta terveydes-
tään huolimatta.

Syyskuussa 1931 on työ jo hyvässä alussa
ja hän kirjoittaa meille ajatuksiaan kirjan sisäl-
löstä ja tarkoituksesta:

»Mielestäni olisi edullisempi, että uusi kirja
ilmestyisi kahdessa osassa. Olisi siten huo-
keampi ostaa pienempi kirjanen kerrallaan. Sitä-
paitsi voi kestää kauan ennen kuin valmistuu
koko vuodeksi kappaleita. Arvelen, että tus-
kin riittää mustetta minun mustepullossani
koko vuodeksi.»

»Luonnollisesti tuntuu, että käsiala näissä
kirjoituksissa on opettajan eikä sielunhoitajan.
Mutta kukin tekee kykynsä mukaan. Onhan
myös tärkeätä koettaa auttaa kuuromykkiä
ymmärtämään Pyhää sanaa. Sehän on tien
valmistusta Herralle. Tärkeätä myös on mie-
lestäni, että koulussa kuurot saavat lukea
Raamatua. Olen iloinen jos »Opastus Raa-
matun lukijoille» voi olla heille siinä avuksi.»

»Ylen vaikeata on välttää kokonaan vaikeam-
pia muotoja ja selityksiä. Lohdutan itseäni
sillä, että toinen ymmärtää sitä ja toinen tätä.
Ken halusta lukee Jumalan sanaa, oppii luul-
lakseni aina jotakin. Olen koettanut esittää
Pyhät opetukset lukijaini käsitettäväksi, mikäli
olen kyennyt. Mieluisalta on tuntunut siten
vielä toimia kuuromykkäin parissa. Pyytä-
käämme työllemme Jumalan siunausta.»

Kirjoittajan ruumiilliset voimat ovat vähäiset,
mutta rakas työ kuuromykkäin hyväksi vir-
kistää häntä niin, että kappaleita valmistuu
päivittäin. Tästä hän taas kirjoittaa:

»Tämä työ minua virkistää kait yhtä paljon
kuin se voimia vaatii. Kun me vain onnistui-
simme siinä edes jossakin määrin, niin että
saisi jättää kuuromykkille jotakin vähän pysy-
väisempää. Luulen heidän olevan hyvinkin
tällaisen kirjan tarpeessa kouluajan päätyttyä.»

Kirjoitamme ja kehoitamme häntä säästämään voimiaan ja vähentämään työvauhtia, sillä eihän kirjan julkaisemisella ole mitään kiirettä. Tähän tulee vastauksena:

»Eihän tässä asiassa ole kyllä erityistä kiirettä, ei muuta kuin se, jota sinäkin ajattelet, että työpäivän iltahetkiäkin on käytettävä. Eritäin hyvin sopii iltatyöksi tällaisten pienten palasien kokoonpano. Olen vain niin iloinen tästä yhteistyöstämme. Oikein vanhain päivän iloksi se lienee minulle annettu.»

»Ellei erityistä satu, toivon voivani jatkaa tätä työtä. Toivon tästä hyötyä kuuromykkille. Kunhan he itse vain haluaisivat.»

Keväällä 1932 on jo kuitenkin pakko ruveta pitämään lepopäiviä. Kirjeessään hän kertoo:

»On täytynyt hiljentää vauhtia. Kevättalvella vähenivät voimat, mutta saatoin olla kuitenkin työssä, kuten tavallisesti. Sitten eräänä päivänä tekivät silmäni lakon, ilmoittaen, että nekin voivat väsyä. Pidin lepopäiviä.»

Ei tuonut kesäkään toivottua virkistystä rasittuneelle työntekijälle ja syksy on heikonnaista. Mutta kirjoitukset ja niiden suunnittelu ovat hänellä aina mielessä. Kevättalvi 1933 on kiireistä kirjan valmistelua, sillä lähtöpäivä tuntuu nopeasti lähenevän. Usein hän näistä asioista meille kirjoittaa, m.m. näin:

»Kuumana kesänä voimat kaupungissa heikkenivät. Sitten syksyllä reumatismi pääsi valtaan ja sormet kangistuivat. Nyt näkyy kirjoittaminen taas käyvän mahdolliseksi. Tahdotoin yrittää saada vielä jotakin kuudetta kuu-kautta varten.»

»Saa nähdä voinko vielä saada aikomamme työn valmiiksi. Jos Jumala voimia suo, tahdon yrittää. Ehkä olisi ollut oikeampi, etten olisi keskeyttänyt työtä kesällä vaan olisin jatkanut hiljakseen.»

»Olen kiitollinen jos voin tällä työllä palvella kuuromykkiä heidän tosihyödykseen. Kunhan heidän keskuudessaan syntyisi ja leviäisi harrastusta Jumalan sanan lukemiseen. Esirukoilijoita tarvitaan.»

»En minä kiitosta ansaitse työstäni. Jumalan silmäin edessä ovat kaikki puutteeni, sekä työhöni, että jokapäiväiseen elämään, ulkonaiseen ja sisälliseen, nähden. Armoa vain on, että sittenkin saa koettaa häntä palvella.»

Kirjaa on ruvettu kesällä 1933 painamaan ja Naema-neiti tahtoo itse lukea korjausluvun. Hän odottaa nyt vain hartaasti kirjansa valmistumista, voidakseen lähettää sitä rakkaille entisille oppilailleen jo uuden vuoden aluksi. Viime elokuussa hän kirjoittaa:

»Toivottavaa tietysti olisi, että syyslukukauden kuluessa saataisiin kirja valmiiksi, niin että vuoden alusta voisi sitä alkaa käyttää. — Jatkukoon yhteistyömme loppuun asti kuuromy-

kille avuksi ja olkaamme kaikki kestävätkä rukouksessa heidän puolestaan.»

Saatuaan rovasti Huugo Nybergiltä rippipuheen liitetyksi kirjaansa, hän on tästä sydämmellisesti iloinen ja kiitollinen. Jopa uskaltaa hyvillä mielin ruveta ajattelemaan Hartauskirjan toisen osan julkaisemista:

»Olen kyllä ajatellut että olisin halukas rupeamaan hiljakseen kirjoittamaan jatkoa, jos työnaikaa minulla vielä riittää. Mutta hyvin luonnollista olisi, että työ jäisi minulta kesken.»

Lokakuussa hän lähettää omasta ja uskollisen työtoverinsa ja ystävänsä Anna Nyströmin puolesta rahasumman painokustannuksia varten, lopettaen kirjeensä tällä kehoituksella:

»Pyytääkäämme ennen kaikkea tälle yritysellemme Jumalan siunausta, että kuurot korvat aukenisivat ottamaan vastaan Jumalan opetuksia.»

Kolme päivää ennen kuolemaansa hän vielä kirjoittaa vapisevin käsin: »Kaksi kertaa olen lukenut korjauslukua vuoteessa. Nyt lääkäri kieltää sitä enää tekemästä.»

Naema Helsingius teki työtään uskollisesti kuolemaan asti. Nyt hän on mennyt Herran iloon. Me kiitämme Jumalaa hänen elämäntyöstään, niistäkin opetuksista, joita hänen viimeisestä kirjastaan saamme.

Jenny Paulaharju.

RAKENNUSMESTARI EVERT TALVIA

Viime kuun 16 p:nä kuoli äkkiä sydänhalvaukseen Helsingissä rakennusmestari *Evert Talvia* 59 vuoden vanhana. Vainaja oli syntynyt tamperelainen ja oli aikoinaan hyvin läheisessä kosketuksessa sikäläisiin kuuromykkisiin. Hän oli nim. Tampereen kuuromykkäin-

yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja sen jälkeen kun yhdistys virkosi toimimaan. Hän tunki tarkoin kuuromykkäin tarpeet, heidän henkisen tasonsa, aatepiirinsä ja »kielensä», sillä hän tunki kuuromykät jo lapsuudestaan saakka. Hän kuului nim. perheeseen, jossa oli 4 kuuromykkä-sisarusta: Heikki Helin, J. F. Talvia ja Siiri Talvia. Hra Talvia uhrasi paljon aikaa ja työtä Tampereen kuuromykkäinyhdistyksen hyväksi niin kauan kuin hän Tampereella asui v. 1910 saakka. Kiitollisuutensa osoitukseksi laskivat Tampereen kuuromykät seppeleen hänen haulalleen. — Vainaja haudattiin perheen sukhautaan Tampereella suuren ystävä- ja omaisjoukon saattaessa häntä viimeiseen lepoon.

TOISEN Pohjoismaisen Kuuromykkäin Käsityönäyttelyyn JOHDOSTA

Kuten lukijamme lienevät huomanneet, aikoo Tanskan Kuuromykkäinyhdistys ensi syyskuun alussa toimeen panna yleisen Pohjoismaiden kuuromykkäin käsityönäyttelyyn sekä koulunkäyneitten kuuromykkäin että koulussa vielä käyvien oppilaiden tölle. Voi olla eri mieltä siitä, onko meillä, kaukaisilla suomalaisilla, syytä varoihimme ja kuuromykkäin työtaitoon nähden ottaa osaa näyttelyyn, joka pidetään kaukana Köpenhaminassa, jota näyttelyä tuskin kukaan, tahi vain aniharva suomalainen pääsisi näkemäänkään. Aikakin olisi jo aivan lyhyt töiden valmistelemiseen. Kun näyttelyyn osaaottamaan on kutsuttu myös kuuromykkäinkoulujen oppilaita, olemme kääntyneet johtaja E. J. Pesosen puoleen, kysyen, mitä hän asiasta arvelee. Johtaja Pesosen vastaus on seuraava:

Kun 2:seen pohjoismaiseen kuuromykkäintöiden näyttelyyn, joka pidetään Köpenhaminassa tulevan syyskuun 21—30 päivänä, ovat saaneet kutsun myös maamme kuuromykkäinkoulut sekä eri ammattialoilla työskentelevät kuuromykät, mestarit, kisällit ja oppipojat, esittämään näyttelyssä kävijöille ja etenkin työnantajille, mihin he pystyvät, niin tämä on kaikki hyvä. Mutta kuitenkin on asiassa puolia ja näkökohtia, jotka asettavat osanottomme näyttelyyn kyseenalaiseksi. Sentähden on syytä kosketella asiaa lähemmin.

Mitä ensikin koulujemme näyttelyyn osanottoon tulee, niin tahdomme vain sivumennen mainita, että, kun 1903 Tukholmassa pidettiin 5:des pohjoismainen aistivalliskoulukokous, johon, samoin kuin 1912 Helsingissä pidettyyn 6:teen pohjoismaiseen aistivalliskoulukokouk-

seen oli järjestetty myös oppilastöiden näyttely, maamme kuuromykkäinkoulujen oppilastyöt herättivät, eivät ainoastaan tektavallaan, vaan myöskin käytännöllisyydellään erityistä huomiota. Mutta kun hyvät saavutukset tällaisissa yleisissä näyttelyissä kysyvät edelläkävää runsasta, perin huolellista ja harkittua työtä, riittävästi aikaa ja huomattavasti varojakin tarveaineiden ostoon y.m. monenlaisiin menoihin, niin tulee pakostakin kysymys, onko tämä jo hyvällä alulla oleva kevät-lukukausi, jonka aikana pitäisi kaikki olla suoritettu ennen pitkää kesälupaa, siihen riittävä ja onko varoja, että nyt kyseessä olevaan näyttelyyn voitaisiin tarjota ainakin yhtähyvää kuin alussa mainittuihin näyttelyihin, ettei maamme kuuromykkäin veiston ja käsitöiden opetus osoittaisi taka-askelta, vaan päinvastoin. Ja onko itseasiassa kaikesta tästä vastaavaa käytännöllistä hyötyä kaukana vieraassa maassa, jossa vain sangen harvat, kenties vain näyttelyä järjestävät maamiehemme ovat sitä näkemässä, näkemässä mihin kuuromykkämme pystyvät, samalla kun mahdolliset varsinaiset kotimaiset työnantajat ovat aivan yhtä tietämättömät heistä kuin ennenkin.

Ja tokkopa myöskään eri ammattialoilla työskentelevien koulunsapäättäneiden kuuromykkäimme työ- ja taitoesitykset ulkomailla edistävät heidän kätevyytensä tunnetuksi tekemistä siinä määrin, että heille siitä voisi koitua hyötyä ja menestystä? — Eiköhän päinvastoin tällainen kuuromykkäimme töiden näyttely kotimaassamme olisi monin verroin hyödyllisempi, käytännöllisempi ja ehdottomasti huokeampi. Varmasti tällainen kuuromykkäin töiden eri aloja esittävä näyttely kotimaassa olisi omiaan edistämään heidän toimeentulomahdollisuuttaan kättensä työllä, herättäisi työnantajain luottamusta ja heidän töitensä ostonhalua, jota maamme kuuromykät varmaan eivät tarvitse, kuten eivät ole ennenkään tarvinneet, ulkomailta päin odottaa. Eiköhän niillä verrattain huomattavilla varoilla, jotka näyttelyesineiden valmistelu, näytteillepano, kalliit matkat, olo ja elo ulkomailla halvalla Suomen rahalla vaativat, olisi tarkoituksenmukaisempaa kohottaa ja tukea kuuromykkäimme ammattitaitoa, näyttää kotimaassamme työnantajille, mihin kuuromykkämme todella kuulevien rinnalla kykenevät, kuin lähteä suotta uhraamaan tänä ahtaana aikana kalliit rahat ulkomailla esiintymistä varten, josta ne tuskin koskaan tulevat maamme kuuromykkäin hyväksi koitumaan.

Joukko kirjoituksia ja kokous-selostuksia tilan puutteessa jäänyt seuraavaan numeroon.

KUN LAMPAAT OPETTAVAT

»Kun lampaat opettavat paimeniensa, niin siitäpä vasta mölinä syntyy», voisi sanoa eräästä asiasta, nim. kuurojen kesken paljon puhutusta ja kirjoitetusta „kuuromykkä”-sanasta, jota k.m. papit käyttävät yleisesti paimenkirjeitensä otsikkona.

Mikä sitä sanaa sitten vaivaa? Eiköhän se liene aivan paikallaan ja täysin asiallinen?

Mitä syytä meillä on hävetä tuota yhtä sanaa, jolla ruumiillinen vajavaisuutemme määritellään? Onnettomuutemme eli sairautemme ei ole omaa syytämme, eikä siis kukaan oikeinajatteleva, hyväsydäminen ihminen meitä sen tähden ylenkatso, eikä pilkkaa.

Jos moni k.m., puhuva tai puhumaton, on niin turhamainen, että tahtoo olla enemmän kuin hän todella on eli tahtoo tekeytyä paremmaksi ja kovin *häpeää* kuurouttaan; ei hänen tarvitse nostaa asiasta niin ylen rumaa rähinää.

Ei sovi oppimattoman seurakuntalaisen ryhtyä papeille heidän virka-asioissaan ylpeästi neuvoja antamaan. Kaikissa virka-asioissaan, kirjeiden merkinnässä, y.m. ovat papit kyllä *oppineempia*, kun he juuri ovat sitä varten erikoisesti kouluutetut.

Kauniimpaa olisi jos k.m. ahkerammin kokoon-tuisivat jumalanpalveluksiin ja tarkemmin painaisivat mieleensä papin opetukset. Useinkin saa nähdä k.m. — varsinkin nuorten — loistavan poissaolollaan k.m. jumalanpalveluksista. Parempi on oppia oikeaa nöyryyttä, kärsivällisyyttä ja tyytymistä Jumalassa, kuin korottaa itsensä opettajaksi.

Kun me lähetämme rahakirjeen, huolehdimme kyllä, että osoite on sangen tarkka. Mielessäni noteraan kuitenkin paljon kallisarvoisemmaksi yhden k.m. papin kirjeen, jolla hän kutsuu k.m. jumalanpalvelukseen, kuin kaikki rahakirjeet yhteensä. On oikein, että k.m. pappi tarkoin huolehtii, että kirje joutuu oikean henkilön käsiin. K.m. suotta vain rähi-sevät ja riitelevät »paavinparrasta», s.o. *tyhjästä*.

Mitä me ihmisparat lopuksikaan olemme? Kourallinen multaa on vain tämä kurja puutteellinen ruumiimme. Tekeytyessämme paremmiksi, häpeillessämme puutteellisuuttamme emme saa kuitenkaan unhoittaa kallista, kuolematonta sieluaamme, jota Kaikkivaltias Isämme rakastaa ja josta k.m. papit rakkautella huolehtivat. Tämä sielu se on, joka arvomme määrää. Sama se on, millä nimellä meitä maailmassa kutsutaan. Kutsukaamme itse itseämme *Jumalan lapsiksi* ja *Kristuksen veljiksi* ja eläkäämme ja vaeltakaamme valonlapsina, taivaan valtakunnan perillisinä: nöyrinä, sopuisina, hiljaisina.

Tähän asti on kuuromykkä-sanalla ollut useinkin huono merkitys ja *-maine* kuulevien kesken »kuuromykät ovat niin *häijyjä* ja *kiukkuisia* — *niin kiukkuisia*, kuulen sanottavan vielä useinkin. Jos löytyy *kiukkuisia* k.m., niin miksei voi löytyä *hyviäkin*. Jos hyviä on, olkoot he vieläkin parempia! Kehittäkäämme vain edelleen parempia lahjojamme ja järkeä, jonka Hyvä Isä on meille antanut. Meidän on saatava k.m. maine paremmaksi, että täst'edes sanotaankin: »Kuuromykät ovat niin hyviä, *niin hiljaisia ja lempeitä*».

Jotka Herraa rakastavat, saavat kyllä voimaa Häneltä tulla hyväksi. He tulevat valoksi synkeydessä vaeltavien kesken ja he tulevat onnellisiksi ja siunatuiksi. Onnea ja rauhaa ei löydy muualla kuin Jumalan luona.

Saadessani joskus kirjeen k.m. papilta, ajatelen heti: »Kas kuin tuo pastori huolehtii minusta! Tarkan huolen pitää hän, että kirje tulisi käsiini. Se ei voi olla muuta kuin isällistä rakkautta, kun hän niin paljon vaivaa näkee kirjeen kirjoittamisessa».

Niin, Jumala siunatkoon pappejamme, opettajiamme ja kaikkia muita ystäviämme!

Kiitollisuus ja nöyryys ovat tosiaankin sangen harvinaisia ja kallisarvoisia ominaisuuksia.

Senkö tähden monet itseviänsaat ja turhamieliset yrittävät niitä museotavaraksi muuttaa? Oi, ei! Eläkööt nekin kavvan k.m. sydämissä ja kantakoot kaunista hedelmää iankaikkiseen elämään, jossa »helskyy mykkäin kieli, kuulee korvat kuurojen, selkeneepi tyhmäin mieli, rammatt hyppi riemuiten».

Tästä asiasta on kirjoitettu jo monessa lehdessä. Viisainta olisi lopettaa kertakaikkiaan koko tyhmä riita.

Kaikki riippuu siitä millä tavoin kuuleva yleisö meihin suhtautuu. Hyvin yksinkertainen, vähälahjainen k.m. ei voi luonnollisesti saada osakseen muuta kuin sääliä ja väheksymistä — sivistymättömän yleisön taholta pilkkaakin. Mutta on kuuromykkä, jotka ovat hyvin kunnioitettuja, ihmeteltyjä ja pidettyjä juuri siksi, että ovat — *kuuromykkä*. Miksi?

Koska he ovat *lahjakkaita*. Sitä juuri ihmiset ihmettelevät, että »tuo 'mykkä' on niin viisas». »Ja mykkä puhui ja kansa ihmetteli». Tämä vain todistaa, että kaikki tulee Jumalalta, terveys, viisaus, sairaus, risti, kaikki on Herran meille lähettämää. Oikea viisaus tekee meidät *nöyräksi*. Meillä ei ole mitään mistä voisimme ylpeillä. Onnettomuutemme voimme Jumalan avulla kantaa jalosti ja nöyrästi. *Ei meissä ole mitään*, vaan kaikki mitä maailmassa on — me mukaanluettuna — on Jumalan työtä.

Kuuromykkä.

JOSPA ANTAUTUISIN PUUTARHA- ALALLE

Ihana toimiala. Tuskinpa tunnen toista toimialaa, joka olisi monipuolisempi ja rikkaampi kuin puutarha-ala. Se vie meidät lukemattomien mitä erilaatuisimpien kasvien pariin. Kullakin on oma viehätöksensä, omat erikoiset ominaisuutensa. Toiset ilahduttavat meitä kauniilla kukkasillaan tai tuoksullaan, toiset taas antavat meille joko arvokkaita talousantimia ruokapöytäamme varten tahi suoranaisia herkuja nautittavaksi.

Ihanaa on katsella kaunista, hyvin hoidettua puutarhaa moninaisine rikkauksineen, mutta monta vertaa ihanampaa on se silloin, kun niitä ei katsele vain ohikulkijan silmällä, vaan hoitajan omin silmin. Vain se, joka itse työskentelee puutarhassa, voi täysin oivaltaa ja täysin nauttia puutarha-alan runsaista viehätöksistä.

Luontaiset taipumukset ja harrastus. Ei jokainen ole luotu puutarhuriksi. Taipumukset ja lahjat ovat sangen moninaiset. On tärkeätä että seuraamme luontaisia taipumuk-siamme valitessamme elämänuraamme. Jos haluamme antautua puutarha-alalle, täytyy meillä tietysti olla jonkinlaista intoa ja *harrastusta* tähän alaan. Ja lisäksi täytyy meillä olla myös *avoin silmä* tekemään havaintoja luonnon rikkaassa maailmassa. Kaikki eivät suinkaan tähän pysty. Toiset kulkevat kuin silmät ummassa. He saattavat kulkea kerran toisensa jälkeen mitä ihanimpien kukkasten ohii niitä ollenkaan huomaamatta. Toiset taas tuskin voivat niitä pysähtymättä sivuuttaa, ne kuin taikavoiman tavoin vetävät kulkijan luoksensa. Ilmeisesti vain jälkimmäisillä on edellytyksiä puutarha-alalle.

Tunnollisuus ja huolellisuus ovat myös ominaisuuksia, joita vaaditaan puutarhaviljelijältä. Monet puutarhakasvit, varsinkin lasin alla kasvatettavat, ovat sangen vaativaisia hoidon suhteen. Vähänsikin laiminlyönti saattaa pian aiheuttaa suuria vahinkoja, jopa kokonaan turmella kasvit. Älkööt siis hutilukset yrittäköökään puutarha-alalle, sillä he eivät tule sillä menestymään.

Käytännöllinen harjoitus. Puutarha-ammatti vaatii perusteellista omaperäistä kokemusta harjoittajaltaan. Ei auta siis yksin ammattikirjallisuuden lukeminen tahi muu tietopuolinen opiskelu, vaan on *käytännöllinen harjoittelu* jokaiselle, joka antautuu tälle alalle, tuiki välttämätön. Kuta enemmän omaa käytännöllistä kokemusta, sitä varmempi on menestyminen. Siksi tulisi jokaisen, joka aikoo puutarhaviljelijäksi, mahdollisimman aikaisin ryhtyä käytännölliseen harjoitteluun. Nuorilla ei pitäisi olla varaa vetelehtiä päivästä toiseen ja viikosta

viikkoon ilman mitään työtä, tahi kulkea turhanpäiväisissä huvitteluissa ja hetkellisissä nautinnoissa, joista ei saa tosielämälle mitään hyötyä. Varsinkaan meidän päivinämme ei tällainen ajan hukkaaminen saisi tulla kysymykseenkään. Elämmehän sanan täydessä merkityksessä sangen kallista aikaa, jolloin perheen isällä on raskaat huolet hartioillaan, miten selviytyä perheen elättämisestä, lasten kouluttamisesta, miten saada omilleen vaatteita, jalkineita y.m. jokapäiväisen elämän välttämättömiä tarpeita. Eikö olisi hauskaa, jos nuoret pojat ja tytöt edes hiukan voisivat keventää isän ja äidin huolia tänä raskaana aikana tekemällä jotakin hyödyllistä työtä silloin, kun siihen ilmenee tilaisuus. Puutarhatyö on todella työtä, joka hyödyttää tekijäänsä ja isänmaata. Mutta niille, jotka valitsevat puutarha-alan ammatikseen, on aikainen harjoittelu erittäin terveellinen. Kuta aikaisemmin harjoittelunsa aloittaa, sitä pikemmin pystyy ominta-keiseen viljelyyn. Ja vaaditaanhan nykyisin puutarha-ammattikouluihin pyrkijöiltä suoranaista käytännöllistä harjoittelua, alempiin kouluihin vähemmän, ylempiin enemmän.

Puutarhaharjoittelu on järjestetty pääasiallisesti vain varsinaisiin puutarhakouluihin pyrkijöitä varten. Harjoittelupuutarhoiksi on yleensä hyväksytty ajanmukaisesti hoidettuja puutarhoja, jossa ammatillisesti pätevä puutarhuri ohjaa harjoittelijan käytännöllistä työskentelyä, tarkastaa hänen muistiinpanojensa tekoa sekä kaikin tavoin huolehtii hänen menestymisestäään ja kehityksestään ammatissa. Harjoittelijan puolestaan on suoritettava tunnollisesti kaikkia hänelle harjoittelupuutarhassa määrättyjä töitä, säännöllisesti tehtävä ohjeiden mukaisia muistiinpanoja työsuorituksistaan ja havainnoistaan sekä määrääaikoina jätettävä muistiinpanonsa asianomaiselle puutarhurille tarkastettavaksi.

Vähin harjoittelu-aika samassa puutarhassa on 6 kk. Puutarhakouluihin pyrkijän tulee harjoitella yhteensä vähintään 2 vuotta.

Avoimiksi tulleista harjoittelupaikoista ilmoittavat asianomaiset puutarhat sanoma- ja ammattilehdissä. Maataloushallituksen puutarhahoidon tarkastaja välittää myös paikkoja harjoittelijoille.

Edellä selostettuun tapaan on järjestetty valvonnallinen puutarhanharjoittelu myös kotitalousopettajaopiston puutarhaopettajaosastolle pyrkiville naisille edellytettynä, että pyrkijä on suorittanut keskikoulun oppimäärän.

Ammattiopiskelu. Ammattikoulun kurssin suorittaminen on välttämätöntä jokaiselle, joka todella aikoo puutarha-alalle antautua ja valitsee sen elämäntehtäväkseen.

Puutarhakouluihin oppilaaksi pyrkijältä vaaditaan, että hän on täyttänyt 18 vuotta, on

HEDELMÄ- JA MARJAVILJELYKSET KUNTOON ENSI KESÄN SATOA SILMÄLLÄPITÄEN

Viime syksynä saimme tavallista runsaamman hedelmäsadon, jonka raha-arvon Maataloushallituksen Puutarhahoidon tarkastaja päivälehdistä olleiden uutisten mukaan arvioi n. 40 miljoonaksi markaksi. Mikä tulos olisi ollutkaan, jos hedelmätarhojamme hoidettaisiin järkipärisesti. Onhan nim. tunnettua, että esim. Viron hedelmäviljelyksen vuotuinen sato kohosi vain järkipärisemmän hoidon tultua yleisemmäksi, yli 100 %:lla ja vienti, Viron valtion puututtua asioiden johtoon ja järjestelyyn, yli 200 %:lla.

Neuvojana maamme eri osissa liikkuaan, on allekirjoittanut voinut todeta saman, minkä vanhemmat, kokeneemmat neuvojat jo aikaisemmin moneen kertaan ovat todenneet, että hedelmätarhojamme yleensä hoidetaan sangen leväperäisesti ja mikä surkeinta, paraskin sato ja vaivannäön jälkeen saatu tulos, pilataan huonon korjuun, käsittelyn ja kauppaamisen kautta, josta ei lopulta ole vahinkoa ainoastaan asianomaiselle itselleen vaan kaikille muillekin viljelijöille. Tämä ei osoita muuta kuin tiedon puutetta, sillä jos hedelmäviljelijät tietäisivät kuinka vähällä tämä epäkohta olisi korjattavissa, niin he ehdottomasti ryhtyisivät jo oman taloudellisen etunsa vuoksi sitä poistamaan. Tiedon puutteesta ei maamme

hedelmätarhojen tarvitsisi kuitenkin allekäsityksen mukaan jäädä huonosti hoidetuiksi, sillä onhan meillä jo suomen kielellä useita hedelmäviljelysteoksia, joista erikoisesti tahtoisin suositella pomologi Olavi Collanin laajaa Hedelmän- ja marjanviljelyksen käsikirjaa, johon uhratut varat jo ensimmäisenä vuonna varmasti tulisivat moninkertaisina takaisin.

Viime vuoden runsaasta sadosta huolimatta, ovat hedelmäpuumme taaskin suhteellisen täynnä kukkakuppuja, joka johtui hedelmäpuille kaikinpuolin suotuisasta, lämpimästä kesästä ja joka antaa meidän aavistaa hyvää satoa, jos kaikki hyvin käy, ensi kesänäkin Uskaltaisiko toivoa, että hedelmäviljelijät kautta maan tänä vuonna ryhtyisivät tarmolla hedelmätarhojaan kunnostamaan ja hoitamaan. Siitä koituisi, paitsi sievoinen rahallinen tulo monille tuhansille vähävaraisille viljelijöille, huomattava kansantaloudellinen hyöty, sillä ne eivät ole mitään pieniä summia mitä me hedelmien oston ulkomaille vuosittain kulutamme. — Jos hedelmätarhojen järkipärisen kunnostamiseen ja hoitoon ajetaan tänä vuonna ryhtyä, on työhön käytävä käsiksi hyvissä ajoin, sillä useimmat työt edellyttävät, jotta tulisivat aikanaan suoritetuiksi, jo kevättalvista valmistelua. Sentähden olemme rohjenneet ottaa asian jo näin hyvissä ajoin puheeksi.

Ne työt, jotka nyt ensikädessä tulevat kysymykseen, ovat lannan ja maanparannusaineiden ajo hedelmätarhaan, niin että puut jo mahdol-

Jark. siv. 38.

terve ja suorittanut täydellisen oppikurssin ylemmässä kansakoulussa tai omaa sitä vastaavat tiedot.

Oppiaika alkaa marraskuun 1 p:nä ja kestää kaksi vuotta.

Koulussa ollessaan saa oppilas täysihoidon ja lyhyissä sairaudentapauksissa lääkärin hoidon ja lääkkeet.

Nykyään ovat toiminnassa seuraavat puutarhakoulut: Harjun puutarhakoulu Virolahden pitäjässä, os. Hamina, Harju; Lepaan puutarhakoulu Tyrvännön pitäjässä, os. Hämeenlinna, Lepaa; Otavan puutarhakoulu Mikkelin pitäjässä, os. Otava; ja Billnäsin puutarhakoulu, os. Billnäs.

Lepaan Puutarhaopistoon pyrkijältä vaaditaan, että hän on suorittanut keskikoulun kurssin tai että hänellä on vastaavat tiedot ja että hän vähintään kahden vuoden ajan on käytännöllisesti harjoitellut puutarhanhoitoa tai myös, että hakija on suorittanut kaksivuotisen alemman puutarhakoulun oppiakson.

Oppiakso alkaa täälläkin marraskuun 1 p:nä ja kestää niinkään kaksi vuotta.

Puutarhaopisto tarjoaa erityisesti tilaisuutta opiskeluun niille, jotka aikovat valmistautua

puutarhureiksi, puutarhakoulujen opettajiksi sekä puutarhanhoidon neuvojiksi tai puutarhaviljelyksen harjoittajiksi.

Puutarhaopetusta annetaan myös kaikissa emäntäkouluissa, kotitalousopistoissa ja kotitalousopettajaopistossa.

Erikoistuminen. Puutarha-ala on siksi laaja, että on tarpeellista valita siinäkin oma erikoisalansa. Yksi voi antautua *taimistoviljelijäksi*, toinen *hedelmä-* tai *marjaviljelijäksi*, kolmas *keittiökasviviljelijäksi*, neljäs *koristekasviviljelijäksi* (joko kasvihuoneessa tai vapaalla maalla), viides *siemenviljelijäksi* j.n.e. Kaikki nämä alat ovat hyödyllisiä ja takaavat utteralle ja työtä pelkäämättömälle viljelijälle hyvän toimeentulon.

Kuta pitemmälle puutarha-ammatti kehittyä, sitä enemmän se tarvitsee uusia voimia, jotka ovat valmiit uupumattomalla innolla urastamaan tässä maallemme sangen suuriarvoisessa ammatissa. Meillä on kieltämättä suuret mahdollisuudet vielä käyttämättöminä maamme uumenissa. Rientäkää te, Suomen nuoret, kaimamaan esiin näitä runsaita aarteita!

(U. Kierimo: „Kukin omalle alalleen“.)

URHEILUOSASTO

Liège. Helmikuun 15 p:nä 1934.

Herra Eino Karilas,
Kuuromykkäin Urheiluliiton Puheenjohtaja,
Linnankatu 5,
Helsinki.

Herra Puheenjohtaja,

Kuuromykkäin kansainvälisellä urheilukomitealla, joka on määrännyt Lontoon kaupungin kuuromykkäin IV olympialaisten kisojen paikaksi, on kunnia pyytää Teitä osallistumaan kilpailuihin ja juhliin, jotka tässä tilaisuudessa järjestetään elokuussa 1935 rata- ja kenttäurheilussa, uinnissa, tenniksessä, jalkapallossa, pyöräilyssä ja ammunnessa.

Ottakaa vastaan, Herra Puheenjohtaja, suurimman kunnioituksemme vakuutus.

Päsihteeri:
Antoine Dresse

Puheenjohtaja:
E. Rubens-Alcais

KUL:n YLEISET HIIHTOMESTARUUSKILPAILUT HELSINGISSÄ

järjestettiin helmikuun 17—18 päivinä Oulunkylässä, Satulinnan maastossa, ja, paitsi useita harhaanhihtämissä, tarjosivat ne tulostensa puolesta erinäisiä yllätyksiä, kuten nähdään allaolevasta luettelosta.

10 km yleinen mestaruus:

1. Urho Lehtimäki, Turku	37.47
2. Salomo Kakko, Kotka	38.05
3. Vilho Hirvonen, Kuopio	38.47
4. Paavo Palmu, Turku	39.23
5. Tenho Harju, Pietarsaari	40.13

10 km ikämiesten mestaruus:

1. Emil Kainulainen, Kuopio	45.11
2. Nestor Vänni, Tampere	49.40
3. Emil Tapper, Kotka	54.07

10 km alle 21 vuotisten mestaruus:

1. Martin Hellöre, Pietarsaari	44.02
2. Matti Turja, Vaasa	46.28
3. Toivo Aittomäki, Tampere	49.51

20 km yleinen mestaruus:

1. Tenho Harju, Pietarsaari	1.21.30
2. Seppo Heikkinen, villi	1.23.39
3. Otto Simonen, Viipuri	1.29.39

4. Paavo Palmu, Turku	1.32.27
5. Vilho Hirvonen, Kuopio	1.33.15

Naisten 3 km mestaruus:

1. Lempi Tihverä, Viipuri	17.35
2. Vappu Laitinen, Jyväskylä	17.55
3. Martta Katainen, Tampere	20.10

10 km joukkuehiihto:

1. Turun Valpas: Urho Lehtimäki	37.47
Paavo Palmu	39.23
Paavo Niinikangas	47.40

Yht. 2.04.50

2. Viipurin K.-U.: Toivo Jarva	41.27
Otto Simonen	45.07
Väinö Ravi	49.30

Yht. 2.16.04

3. Tampereen K.-U.: Matti Katainen	47.40
Nestori Vänni	49.40
Toivo Aittomäki	49.51

Yht. 2.27.11

4. Helsingin K.U.S.: Väinö Tuominen	54.24
Eero Helminen	1.03.06
Ole Ahlbäck	1.19.01

Yht. 3.16.31

KUL:n uusi komea joukkuehihtokiertopalkinto, katajainen haarikka, malli vuodelta 1818, sai siis nyt ensimmäisen kiinnityksensä Turkuun. Näyttää siltä, että vanhassa kulttuuri-kehdoissa ei vain makuilla, vaan tehdään määrätietoista työtä ruumiillisinkin kunnon hyväksi. Sellaiselle ei voi muuta kuin kohottaa kolmin-kertainen »hei»-huuto, vaikka salaviihkaa toimomekin, että joku toinen seura olisi ensi talvena haarikan onnellinen voittaja, ja sitte taas joku toinen.

Ruuri.

järjestää

Pääsiäisillanvieton

maalisk. 31 p. 1934 klo 19.30

Helsingin Kuuromykkäin yhdistyksen huoneustossa. Pääsy Smk. 5: —. Tulot käytetään hiihtohaarikan hyväksi.

Hei, huomio Kuopioon! Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat järjestävät suuren kesäjuhlan ensi heinäkuun 1 p:nä 1934. Ohjelmaa koetetaan saada arvokkaaksi ja monipuoliseksi. Esittelmöitsijöitä Helsingistä toivotaan. Edellisenä päivänä järjestetään urheilukilpailuja.

Kesäjuhlan matkustaville osanottajille on myönnetty 50 prosentin alennus rautatiepiletin hinnoissa. Käyttäkää tätä tilaisuutta hyväksenne ja varautukaa kesän kauneimpana aikana virkistysmatkalle kuuluu Puijon liepeillä uinuvan »hymyilevän Hanneksen» kotikaupunkiin. Juhliemme päätarkoituksena »Nurmiland», ei, pikku Suomi voittoon mahtavassa Lontoossa v. 1935.

Seuraavissa numeroissa tarkempia tietoja ohjelmasta. Ville.

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijain jäsentenväliset hiihtokilpailut pidettiin 11 p. helmik. verrattain suotuisaan sään vallitessa. Aluksi hiihtivät miehet 10 km murtomaalla. Osanottajia oli 6, joista yksi keskeytti suksen rikkoutumisen takia. Tulokset: V. Hirvonen 44.29; E. Kainulainen 46.50; V. Balk 51.33. Neljänneksi tuli Åke Sahlström tuloksella 53.43.

Naiset hiihtivät 3 km murtomaata. Tulokset: Helmi Tirkkonen 16.02; Anni Häkkinen 16.56; Aliina Miittinen 18.30. Neljäntenä oli Eeva Toivanen tuloksella 30.14. Osanottajia oli 4, jotka kaikki hiihtivät loppuun. Neljänneksi tulleen tulos uupui toisten tuloksista siitä syystä, että hän joutui »paimentamaan» kahta pikku poikaa, jotka olivat joutuneet hänen tielleen.

Illalla klo 16 alkoi palkintojenjako-illanvietto. Puheenjohtaja A. V. Hartikaisen lausuttua yleisön lyhyesti tervetulleeksi, hra J. Väisänen esitti runon »kilpahiihtäjä» kaulniilla viittomilla. Hra K. Hämäläisen luettua kertomuksen »papukaija» seurasi väliaika, jolloin nautittiin virvokkeita. Sen jälkeen piti A. V. Hartikainen mielenkiintoisen esitelmän hiihtäjälle sopivasta voimistelusta.

Seurasi sitten palkintojenjako. Puheenjohtajan luettua kilpailujen tulokset valittiin naisten palkintojenjakajaksi hra Martti Pirskanen. Tämä iloinen »kauneuskuningas» suorittikin tehtävänsä taidolla. Miesten kesken kilpailtavaksi lahjoitetun hopeapokaalin voitti toistamiseen Vilho Hirvonen. — Lopuksi oli leikkiä.

Varokaapas pojat, ettei V. Hirvonen saa kolmatta kiinnitystä kiertopalkintoon ensi vuonna.

Mila.

Tampereen Kuuromykkä-Urheilijain vuosikokous pidettiin 4 p. helmik. k.m. yhden huoneustossa. Jäseniä oli saapuvilla 22. Puheenjohtaja Matti Katainen avasi kokouksen muutamin tervehdyksin. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra J. Ikkela ja sihteeriksi rva Martta Katainen. Vuosi- ja tilikertomus luettiin ja tilintarkastajien lausunnon perusteella johtokunnalle myönnettiin tilivapaus. Vuosikertomuksesta ilmeni, että seuran toiminta on ollut vilkkaampaa. Jäsenluku oli kohonnut 35:teen ja mainittakoon, että seura sai vastaanottaa kaupungin urheilulautakunnalta 700 mk:n avustuksen, jolla ostetaan m.m. urheiluvälineitä.

Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti edelleen Matti Katainen. Johtokuntaan tulivat valituiksi suljetuilla lipuilla rvat Martta Katainen, Sofia Helminen, Kirsti Ahonen ja hrat J. Karlstedt ja J. Ikkela, varajäseniksi A. Ahonen ja A. Helminen. Tilintarkastajiksi hra Eetu Helminen ja nti Siiri Talvia.

Johtokunta valitsi varapuheenjohtajaksi J. Ikkelan, sihteeriksi Kirsti Ahosen ja varasihteeriksi Martta Kataisen, rahastonhoitajaksi Sofia Helminen ja jäsenkirjuri J. Karlstedtin.

Johtokunta päätti toimia iltaman pääsiäisenä arvokkaalla ohjelmalla ja pyytää KUL:n päämiestä hra Eino Karilasta Tampereelle esitelmöimään ja puhumaan. Onhan hän tunnettu niin erinomaiseksi viittojana, joka saa jokaisen mukaan. Kuulkaa Te Treen ympäristön kuuromykkät! Pääsiäisyö on 2 ja ehkä monelle teistä tuntuu ikävältä viettää pyhät yksinäisyydessä. Tulkaa silloin Tampereelle juhlimaan ja saamaan vaikutteita ja intoa. Sisäänpääsy on halpa vaikka on niin hyvä ohjelma. Kuuromykkäperheet ottavat kohtuullisella hinnalla kortteerin, jos ei kannata matkustajakotiin mennä. Joten tervetuloa läheltä ja kauvempaakin Tampereelle pääsiäiseksi.

Kehoitamme Teitä, nuorempia ja myös vanhempiakin liittymään seuraan jäseniksi. Johtokunta on saanut tietoonsa hämmästyttävän asian, että maaseudulla vanhemmat k.m:ien johtohenkilöt estävät nuoria liittymästä seuraan sanomalla että se on turhaa ja seuran toiminta on kevytmielisiä. Kovin erhehtyttävää. Koettaahan seura toimia urheilun ja terveyden kohottajana k.m:ien keskuudessa, onhan se jalompaa kuin esim. juoppous y.m. Joten seuralla on laaja työmaa nuorison urheilun ja terveyden hoidon kohottamisessa. Joskus, kun seuran varat sallivat, lähetetään seuran puolesta puhuja maaseudulle valistusmatkalle. Kuta enemmän jäseniä, kun sitä enemmän seuran toiminta vilkastuu, ja sen toiminnan vaikutus ulottuu maaseudulle. Jos vastataan, mitä teen kun en ole urheilija? — No, niin, kannatuksen vuoksi. — Pääsiäisenä tavataan ja tervetuloa! K. A.

Viipurin Kuuromykkä-Urheilijain vuosikokous pidettiin tammik. 28 p:nä Tiiliruukin kansakoululla. Kokouksen avasi seuran puheenjohtaja A. Suikkanen lausuen jäsenet tervetulleiksi. Kokouksen puheenjohtajana toimi hra V. Sihvola ja sihteerinä hra A. Puolakka. Luettiin vuosi- ja tilikertomus, jotka hyväksyttiin. Johtokunnalle myönnettiin tilivapaus vastuuvelvoitteen tilintarkastajien lausunnon perusteella. Seuran puheenjohtajaksi valittiin huutoäänestyksellä Armas Suikkanen edelleen. Johtokuntaan tulivat O. Ollikka, H. Tuomi, A. Puolakka ja Sylvi Järvinen, varalle rouva R. Puolakka ja neiti S. Wiik. Tilintarkastajiksi valittiin past. O. Myyryläinen ja Arvi Tolpo, varalle S. Kunttu ja ja Helmi Kaski.

Pöytäkirjantarkastajiksi: nti Aili Evonen ja hra O. Hyttinen, varalle rva Toini Koobas ja hra Matti Mölsä.

Huvtioimikuntaan: nti S. Wiik puheenjohtajana, rouva Alice Suikkanen, Toini Koobas, Hilja Ijäs, Aili Evonen, Matti Mölsä ja Juho Tenkanen. Ravintolatoimikuntaan: rva A. Suikkanen emäntänä, Elsa Åkerlund, Emma Piirainen, Svea Wiik ja rva R. Puolakka.

Muistakaa KUL:n Olympialaiskeräystä lahjoituksillanne!
Ensi Olympialaiset ovat Lontoossa v. 1935!

Naisosaston johtajaksi: Toini Koobas, varalle S. Wiik.
Miesosaston johtajaksi: A. Suikkanen, varalle M. Mölsä.
Jäsenmaksut päätettiin pysyttää ennallaan.
Johtokunta pitämässään kokouksessa valitsi varapuheenjohtajaksi O. Ollikan, sihteeriksi Aleks. Puolakan, rahastonhoitajaksi A. Suikkasen, jäsenmaksunkantajaksi H. Tuomen, kalustonhoitajaksi O. Ollikan.

Turun K. m. Urheiluseura „Valppaan“ vuosikokous pidettiin 14 p:nä tammikuuta 1934. Seuran puheenjohtaja lausui jäsenet tervetulleiksi, minkä jälkeen vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Urho Lehtimäki ja kokouksen sihteeriksi Edvin Raitanen.

Luettiin vuosikertomus, mikä hyväksyttiin. Sen jälkeen kohta hyväksyttiin tilikertomus ja myönnettiin vastuuvapaus tilivelvoisille.

Seuran puheenjohtajaksi valittiin täksi vuodeksi yksimielisesti Urho Lehtimäki. Varapuheenjohtajaksi samoin yksimielisesti Janne Lehtimäki. Muiksi jäseniksi valittiin seuraavat: hrat Armas Vilkki, Edvin Raitanen ja Paavo Palmu, neidit Maria Pietilä ja Ida Kylänpää sekä varajäseniksi hra Elias Savisaari ja rva Martta Vilkki.

Hiihtoneuvoksi valittiin U. Lehtimäki ja E. Raitanen, kesäurheiluneuvoksi valittiin J. Lehtimäki ja P. Palmu. Johtokunnan keskuudessa valittiin sihteeriksi J. Lehtimäki, rahastonhoitajaksi A. Vilkki. Liittoneuvoston edustajaksi valittiin U. Lehtimäki.

Vieli ehdotettiin »Valppaan» järjestettäväksi ensi vuonna hiihtomestaruuskilpailut seuran 25-vuotisjuhlan yhteydessä, minkä johdosta päätettiin anoa KUL:lta lupaa niiden järjestämiseen.

Turun Kuuromykkäin Urheiluseura »Valppaan» jäsenten väliset hiihtokilpailut pidettiin 4 p:nä helmik. 3 eri pokaalista. Tulokset ovat seuraavat:

3 km *hiibto naisille*: Martta Nieminen 20.24, Helmi Salminen 23.28, Maria Pietilä 26.45.

5 km *hiibto ikämiehille*: Vihtori Kallio 31.01.

10 km *yleinen hiibto*: Urho Lehtimäki 45.45, Paavo Palmu 46.40, Alfred Heinonen 52.18.

3 eri »uskollisuus»-pokaalin asettamisesta lähtien, toista vuotta sitten, seuran jäsenet ovat hiihtäneet, saaden seuraavat kiinnitykset:

3 km *näisten hiibto (pokaali)*: Maria Pietilä 3 kiinnitystä, Ida Haapali 3 k., Martta Nieminen, 2 k., Helmi Salminen 2 k., Kerttu Laine 1 k.

5 km *ikämiehihiibto (pokaali)*: Karl Blomberg 2 kiinnitystä, Vihtori Kallio 1 k.

10 km *yleinen hiibto (pokaali)*: Edvin Raitanen 3 kiinnitystä, Paavo Palmu 2 k., Alfred Heinonen 2 k., Kalle Iltanen 2 k., Urho Lehtimäki 1 k.

Siihen asti kuin »Valpas»-seura viettää 30-vuotisjuhlaansa, annetaan 3 eri pokaalia ikiomaksi niille, jotka saavat enimmän kiinnityksiä niihin. *Hämeenpoika.*

Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijain vuosikokous pidettiin viime tammikuun 21 p:nä Hämeenlinnan tyttölyseolla klo 13. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra Hannes Ylén ja sihteeriksi rva Ida Ylén. Vuosi- ja tilikertomus luettiin ja myönnettiin johtokunnalle tili- ja vastuuvapaus. Hlinnan Kuuromykkä-Urheilijain puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti hra Hannes Ylén. Johtokuntaan tulivat uudelleen rva Ida Ylén, hrat I. Valtonen, V. Kaurela ja P. Valtari. Tilintarkastajiksi tulivat valituiksi neidit Anni Toivola ja Kaisa Engbäck, varalle Kaisu Valtari. Johtokunnan kokouksessa valittiin uudelleen varapuheenjohtajaksi hra V. Kaurela ja sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi I. Valtonen. Kantomieheksi V. Kaurela ja kalustonhoitajaksi P. Valtari.

Seuran taloudellinen tila osoittaa v. 1933 tuloja Smk. 1,487: 55. Menoja Smk. 1,377: 05. Säästö vuodelle 1934 Smk. 110: 50.

Vuosikokouksen jälkeen kokous pohti mitä olisi tehtävä niille jäsenille, jotka jättävät jäsenmaksunsa räsiin useammaksi vuodeksi tai kokonaan maksamatta, mutta silti halua-

KUL:n yleisurheilumestaruuskilpailut ja Helsingin K. m. Urheiluseuran 30-vuotisjuhla Helsingissä heinäkuun 28—29 päivinä 1934.

Olittepa kilpailija tahi huvimatkaillija, Suomen pääkaupunkiin ja kohtalotoverienne jälleennäkemisen illoon tervetuloa, mutta tehkää matkapäätöksenne harkitusti aloittamalla matkarahanne säästeleminen nyt.

vat pidättää itselleen oikeuksia seuraan ja liittoon. Sellaiset ovat kiusallisina loisina seurassa. Kokous yksimielisesti erotti sellaiset seurasta. Erotetuista suurin osa oli Riihimäen ja lähiympäristön kuuromykkiä.

Hiihtokilpailut pidettiin Mikkelin kuuromykkäinkoulussa helmik. 13 p:nä. Pojat ja tytöt kilpailivat erikseen kolmessa sarjassa. Parhaille hiihtäjille jaettiin palkinnot.

I luokan poikain oli hiihdettävä 2 km. Tässä sarjassa oli viiden pojan parhaat tulokset: Arvo Jussila 12 min., Sulo Mäkelä 12.10, Hilpas Toivonen 12.40, Taisto Vepsä 13.10 ja Urho Ojanperä 13.15.

II luokan pojilla oli 4 km. Parhaat tulokset olivat: Eino Mäkipää 23.10 min., Helge Valonen 24.15, Olavi Hakonen 24.50, Unto Kallio 25.45 ja Kaarlo Rissanen 25.45.

III luokan pojat, joilla oli hiihdettävänä 6 km, saivat ajakseen: Martti Järvelä 34.10 min., Yrjö Vilkas 34.35, Väinö Hiihtola 35.15, Olavi Paakkunainen 36.00 ja Martti Lampén 37.05.

Tyttöjen ajat olivat seuraavat:

I luokan tytöt, jotka hiihtivät 2 km, tulivat kilpailujärjestykseen: Aini Piittisjärvi 15 min., Greeta Vuorimaa 15.45, Saara Jäntti 16.40, Annikki Dunder 17.00 ja Vieno Karjula 17.10.

II luokan tytöt 4 km:n matkalla: Sylvi Pyysalo 36.35, Helvi Holopainen 37.15, Kaisa Paananen 38.10, Ella Huovinen 39.00 ja Jenny Siniluoto 39.25.

III luokan tytöt samalla 4 km:n matkalla: Katri Suikkonen 36.10, Elsa Kolehmainen 36.12, Helga Nurmi 38.30, Anna Hakala 38.50 ja Elsa Rantasalo 41.20.

Kilpailuja suosi 5 asteen kylmä. Lähtö matkalle tapahtui koulun lähellä olevalta kentältä. Matka kiersi metsän ja lammen kautta takaisin lähtöpaikalle. Oppilaat, joilla jokaisella on omat suksensa, olivat innostuneet kilpailuun. Muutenkin hiihtelevät koulun oppilaat ahkerasti joka päivä, joten he eivät kaipaa hiihtolomaa.

Vaasan K.-U:n vuosikokouksessa tammik. 1 p:nä oli saapuvilla 28 jäsentä. Tilit ja toimintakertomus hyväksyttiin ilman muistutusta ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Puheenjohtajaksi valittiin v:ksi 1934 hra Carl-Eric Martola ja johtokuntaan neiti Anna Södergård, hrat Janne Leivo, Aug. Nordberg, Nikolai Söyring ja nti Ester Byström. Varalle Helmi Koskela ja Antti Härmä. Tilintarkastajiksi Lea Byström ja Helny Theslöf, varalle Antti Härmä ja rva Maria Söyring. Pöytäkirjantarkastajiksi Martta Lyytinen ja Maria Söyring.

Välillä tapahtuneen kahvitarjoilun jälkeen selosti hra Martola seuran sääntöjä. Päätettiin pitää tavanmukainen kiertopokaalikiilpailu Vaasan ja Pietarsaaren seurojen välillä helmikuussa.

Hra Janne Leivo kertoi muistelmia Tampereelta, ja erikoisesti nti Siiri Talviasta, joka monista puuhistaan huolimatta innolla ottaa osaa myöskin hiihtokilpailuihin.

Tammikuun 7 p:nä pidettyä johtokunnan kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi Janne Leivo rahastonhoitajaksi Anna Södergård, sihteeriksi Aug. Nordberg, jäsenmaksun kantajaksi Ester Byström ja kalustonhoitajaksi Nikolai Söyring.

Kirjallisuutta

Väinö Katajan Kootut teokset. Jouluksi valmistunutta kookasta ja aistikasta alkusidosta on seurannut jo toinen sidos, 553 sivun laajuisena. Tähän kuuluu draamallinen rakkausnovelli „Tuskaa“, näyttämönään Lapin jylhät tunturiseudut, osittain päiväkirjan muotoon sommiteltu avioliittoromaani „Elämän loppussa“, toinen sarja „Maalaiskuvia“ — 18 kertomusta, enimmäkseen leikkilisiä — ja voimakas Perä-Pohjolan romaani „Lain varjolla“, jonka tapaukset liittyvät laestadiolaisliikkeeseen ja kehittyvät mieleenpainuvan rakastavaisparin taisteluksi oman elämän aloittelussa.

Kansankirjailijoista suosituimpana on Väinö Kataja saavuttanut laajan yleisön, ja hänen kaiken kirjallisen tuotantonsa julkaiseminen järjestelmällisenä, tarkistettuna kokonaispainoksena tarjoaa kotikirjastoihin erinomaisen lisän, kaikille perheenjäsenille kiintoisaa luettavaa. Kokonaispainos on saatavissa vähittäismaksuin, ja sen osia myydään myös erikseen. Kukin sidos maksaa 75 mk., nahka-selkäisissä kansissa 100 mk. Kustantaja on Karisto Oy.

Alexandre Dumas'in Historialliset romaanit. Karisto Oy:n julkaisemaa laajaa suomennossarjaa historiallisten ajanjaksojen suurimman kaunokirjallisen elävöittäjän runsaasta tuotannosta jatketaan edelleen. Sarjan 26. niteeksi on nyt valmistunut Ritari d' Harmental, historiallinen romaani holhoushallituksen ajoilta (hinta 20 mk., sid. 30 mk.). Muihin tekijänsä romaaneihin liittyttä tämä kuuluu mestarikertojen kaikkein parhaisiin, samaan tuotantotoksuun, jota m.m. „Kolme muskettisoturina“ edustaa; se käsittelee Ludvig XV:n alaikäisyyden vuosia harvinaisen vilkkaasti, toimintansa johtavana lan- kana n. s. Cellamaren salaliitto. Suomentaja on kirjoittanut valaisevan johdannon ja laatinnut yleiskatsauksellisen henkilöluettelon siitä kolminiteisestä romaanijaksosta, jonka nyt valmistunut uusi Dumas-nide aloittaa.

Tarzan-romaanit. Elokuviissakin yhä uudelleen esiintyvä Tarzan Afrikan aarniometsien uljas ja neuvokas kasvatti, on Edgar Rice Burroughsin seikkailuromaneista tullut nykyaikaisen nuorison innostavaksi esikuvaksi koko maailmassa. Suomeksi ne ovat Karisto Oy:n kustannuksella ilmestyneet monina painoksina, ja nyt on lopullisesti valmistunut huokeahintainen painos koko sarjasta, kun Tarzan ja pikkuväki ja Tarzan, viidakon herra on näinä päivinä lähetetty kirjakauppoihin. Näitä Tarzan-romaneja on kaikkiaan 12, hinta vain 15 mk., kaksittain yhteensidottuina 40 mk.

Enimmäkseen ne ovat erikseenluettavia, kunkin toiminta omana kokonaisuutenaan, mutta aloittaessaan huomaa uusi lukijapolvi, piankin, että näitä henkeäsalpaavia seikkailukuvauksia haluaisi yhä lisää ja lisää.

3 mkan kirjoja. Karisto Oy:n hiljakkoin aloittama sirokokoinen Taskutoveri-sarja on toimitettu pääasiallisesti pulakauden matkalukemistoksi, sisältäen novel-

(Jatk. s:lta 34.) HEDELMÄ . . .

lisimman aikaisin keväällä voidaan riittävässä määrin ja oikealla tavalla lannoittaa, sillä ne ovat nyt, viimesyksyisen suuren sadon johdosta tavallista runsaamman ravinnon tarpeessa. — Samoin on puiden talviruiskutuksesta ja kalkituksesta aikanaan huolehdittava.

Alvar Luotonen.
Konsulentti

leja ja romaaneja nykyaikaisen kiintoisuuden piiristä sekä huumoria, kunkin niteen hintana vain 3 mk. Sarjaan on nyt liitetty jälleen kaksi uutta numeroa:

11. Avoinna kaiken yötä, kirj. John Chancellor, — vilkas, draamallinen kuvaus lontoolaisen jätti-läishotellin tapauksista yhden yön mittaan, kolme erilaista rakkaustarinaa yhteenpunoutuvina (153 sivua);

12. Anna minulle anteeksi! kirj. Marie Oberparleiter, — nuoren avio-onnen selviytyviä järkkymyksiä runollisten Etelän maisemien keskellä.

Sarjan tarjoama vaihteleva valikoima on pidettävä mielessä, kun tahdotaan saada mieluisaa luettavaa aivan halvalla.

— **Korkeimman Oikeuden ratkaisuja** Karisto Oy:n kustannuksella ilmestyvää ennakkopäätösten kokoelmaa, on valmistunut vuosikerran 1933 toinen nide, hinta 25 mk.

— **Piloja ja pilakuvia**, Mikko Vilkastuksen toimitamaa pirteää vitsikokoelmaa, on 157. nide ilmestynyt runsaasti kuvitettuna, hinta 3 mk.

111 kirjaa 50—80 %:n alennuksella. Karisto Oy on nyt järjestänyt kaikkiin kirjakauppoihin alennusmyynnin, joka saavuttanee erityistä huomiota. Muutakaan rahaksi viime vuosien tuotannon jäännöspainoksia liike tarjoaa kaikkiaan 111 kirjaa 5, 10 ja 15 markalla, jolloin esim. viime ryhmään kuuluu 70 markankin hintaisia suuria arvotoksia. Kodille tarjoutuu siten harvinaisen tilaisuus uuden ja hyvän kirjallisuuden hankkimiseen aivan vähäisillä kuluilla. Selittävä luettelo tästä kaikkia kaunokirjallisuuden ja tietokirjojen aloja edustavasta kokoelmasta saadaan ilmaiseksi kirjakaupoista ja kustantajalta.

Tietoja kotimaasta

H. p. ehtoollista kuuromyckille jaetaan *Helsingissä* Pitkänäperjantaina klo 11 a.p.

Hyvinkään Ävikissä Pääsiäispäivänä klo 12 päivällä.

Hämeenlinnassa pääsiäismaanantaina heti kuulevain jumalanpalveluksen päätyttyä. *Huugo Nyberg.*

Lahjoja Ävik-kodille. Yhteisestä onnitte- lusta Kuuromyckäinlehdessä Ävikin vanhainkodin hyväksi saatiin tällä kertaa 590 markkaa, joka kiitollisuudella mainitaan. — Jumalanpalveluksessa Kuusankoskella saatiin Ävikille 10 mk. ja Pöytyällä 30 mk. Lahjoittajille kiitos!

50 vuotta täyttää Kuopiossa rouva *Henriika Hämäläinen* maaliskuun 22 p. Rouva Hämäläinen o.s. Kokkonen on syntynyt Nilsissä 1884. Käytyään Kuopion kuu- rojen koulun hän meni ompeluoppiin ja toimi ompelijana kunnes meni naimisiin suutari Otto Hämäläisen kanssa. — Michensä kuoltua on rva H. kasvattanut neljä lastaan kelpo ihmisiksi, jotka nyt pystyvät huolehtimaan äidistään.

Rva Hämäläinen on toiminut Kuopion Kuuromyckä-Urheilijain emäntänä ja lisäksi ollut ompeluseuran innokkaimpia jäseniä. — Nyt hänen viettäessään merkkipäiväänsä, yhtynevät onnitteeluihin hänen monet ystävänsä ympäri Suomen.

Sanomalehtineekerin uteliaisuudella tunkeutuimme haastattelemaan Henriika-rouvaa. Iloisena ja pirteänä tapansa mukaan hän otti meidät vastaan, mutta mitä haastatteluun tuli, kuivui se vähiin. Henriika-rouva on vaatimaton luonne, joka karttaa julkisuutta. *Mila.*

Johtaja A. Koskisen 60-vuotispäivä. Täyttäänsään 60 vuotta osoittautui hänen nauttimansa kunnioitus ja arvonnanto harvinaisen suureksi ja jakamattomaksi. Heti aamusta alkaen tulvi hänen kotiinsa kukkia ja sähkösanomia, joita kumpaisiakin kertyi sinne päivän mittaan noin viitisenkymmentä. Henkilökohtaisesti esitti jo aamupäivällä yli sata henkeä onnittelunsa, iltapäivällä hieman vähemmän. Kaupunginvaltuuston kukat ja onnittelet toivat lehtori S. Forss ja kaupunginjohtaja V. Suosalmi, kansakoulujen johtokunta teki kokonaisuudessaan juhlijän luokse onnittelukäynnin ja sen puolesta puhui tarkastaja A. V. Laitakari. Keski-Suomen Kotiteollisuusyhdistyksen johtokuntaa edusti lähetystö, joka ojensi päivän sankarille hedelmäkorin ja jonka puolesta yliopettaja J. Jussila puhui. Säästöpankin hallitus kävi johjaja Koskisen luona kokonaisuudessaan ojentaen hänelle muistolahjaksi kookkaan, hopeaisen pöytäsavukelaatikon kauppias Joh. Väistön esittäessä sen onnittelut. Säästöpankin henkilökunnan, joka kokonaisuudessaan oli tullut kunniakäynnille, onnittelut esitti pankinjohtaja varatuomari Rostedt ojentaen henkilökunnan lahjana kultateräisen hopeaisen kynän sekä paperiveitsen ja sinetin, nekin hopeaisia. Edelleen puhui pankin puolesta pankinjohtaja O. V. Mansnerus. Keski-Suomen Puhelinyhdistyksen kukat ja onnittelut esitti kapteeni U. Aittola. Seurakunnan onnittelut toi puheessaan julki assessor Hj. Paunu pappilan rakennustoimikunnan ja kirkkovaltuuston entiselle jäsenelle ja seurakunnan tilintarkastajalle. Sukulaisten puolesta ojennettiin juhlijalle komea kirjoitusteline. Yksityiset onnittelijat sivuutamme.

Kuuromykkäinkoulu. Kouluhallitus on asettanut ehdolle Mikkelin kuuromykkäinkoulun johtajanvirkaan 1. sijalle fil. maist. *Emil Rudolf Englomlin*, 2. sijalle kuuromykkäinkoulunopettaja Urho Immanuel Kierimon ja 3. sijalle kansakoulunopettaja Mikko Joupin.

Kuolleita. Helmikuun 6 päivänä kuoli Teiskossa kuuromykkäperheen äiti *Beda Mehto* o.s. Kivimäki. Vainaja oli käynyt Turun kuuromykkäinkoulun. Häntä jäi kaipaamaan ja suremaan miehensä työm. Kustaa Mehto sekä kolme pientä lasta. *Beda Mehto* haudattiin helmikuun 18 p:nä Teiskon hautausmaahan. Muutamat kuurot toverit Tampereelta menivät hautajaisiin ja laskivat tukkia hänen haudalleen.

Auto paiskasi kuuron miehen kumoon 28/2 1934 joutui Salon lähellä, Vuohensaaressa, Hajalasta kotoisin oleva puuseppä Albert Laine erään pirssiauton eteen loukkaantuen pahoin. Laine lensi pää edellä jäätikköön sillä seurauksella, että hän sai aivotärähdyksen mennessen tajuttomaksi. Loukkaantunut kuljetettiin Turun lääninsairaalaan. Laine, joka on kuuro, ei kuullut auton antamia varoituserkkejä ja auton ohjaajan viime tingassa tekemät väistämisyrietykset eivät onnistuneet, vaan kolhasi auton takaosa Lainetta ylläkerrotulla seurauksella Laine on syntynyt 1880 ja on leskimies. Laineella on pääkallossa murtuma mutta hän voi olosuhteisiin katsoen hyvin.

Tampereen k.m. y:n Naiskerhon vuosikokous pidettiin 21 p. tammik. k.m. y:n huoneustossa. Jäseniä oli saapuvilla 9 henkeä. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin rva Helminen ja sihteeriksi rva Katainen. Vuosi- ja tilikertomus hyväksyttiin.

Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti nti Siiri Talvia. Johtokuntaan tulivat huutoäänestyksellä rouvat Helminen, Sylvi Koskela, Martta Katainen ja nti Helvi Sinisalo ja varalle ndit Terttu Koivulehto ja Tekla Heikkilä.

Tilintarkastajiksi valittiin rva Saara Hellén ja nti Sylvi Kangas ja varalle rva Tyyne Kinosa.

Johtokunta valitsi varapuheenjohtajaksi rva Helminen ja sihteeriksi rva Kataisen, rahastonhoitajaksi rva Helminen. Jäsenkirjuriksi nti Helvi Sinisalon.

M. K.

Uskollinen palvelija on Porin kaupungin lähellä olevassa Ulvilan pitäjässä Klemolan talossa. Hänen nimensä on *Emil Laine*. Hän on ollut saman isännän palveluksessa 22 vuotta. Jo vuonna 1912 muutti Emil Ulvilaan eräiseen Klemola nimiseen taloon. Hän on syntynyt vuonna 1891 Uudella Koivistolla. Emil Laine toimitettiin 13 vuoden vanhana poikasena Turun Kuuromykkäinkouluun. Oltuaan siellä 3 vuotta siirrettiin Mikkelin kuuromykkäinkouluun v. 1906. Käytyään tässä koulussa 5 vuotta, hän 20-vuotiaana nuorukaisena tuli Palukselle orpanansa luokse. Sieltä hän muutti Klemolaan rengiksi. Tähän päivään asti on Emil iloisena ja työnhaluksena palvellut uskollisesti isäntäänsä. Ollen kookas ja vahva hän on hyvänä apuna suuressa taloudessa. Porin kuuromykkäinyhdistyksen jäsenenä on Emil ollut siitä asti, kun tuli koulusta. Hänen rehti katseensa ja iloinen olemuksensa vaikuttaa rauhoittavasti toveripiiriinsä. Hän on myöskin hyvänä esimerkkinä tovereilleen ahkeran, raittiin, nöyryän ja velvollisuudentuntoisen luonteensa kautta. Yhdistyksessä pidettävissä hartauskokouksissa Emil on hartaana kuulijana. Kunnia rehdille, ahkeralle ja uskolliselle palvelijalle.

Vuosikertomus Jyväskylän kuuromykkäinyhdistyksen toiminnasta v. 1933. Jäseniä vuoden alussa n. 30, m. 22. Jäseniä lisääntynyt n. 1, m. 1. Jäseniä eronnut m. 2. Jäseniä vuoden lopussa n. 31, m. 21. Jäseniä yhteensä 52. Kokouksia on ollut 12, johtokunnan kokouksia 3. Ompelukokouksia joka viikko. Juhlia ja iltamia 3, kävelyretkiä 2. Puheita noin 10, keskushallinnon puolesta 2. Kirjoja kirjastossa 114 kpl. Yhdistyksen rahastossa 12,633 mk. 4 p. »Leskenropo»-rahastossa 537 mk. 65 p. Opettaja Oskari Reinon rahastossa 311 mk. 97 p. Puheenjohtajaksi valittu vuodeksi 1934 hra Aimo Kangas, sihteeriksi rouva Lahja Kuukkanen ja rahastonhoitajaksi nti Hilja Parviainen.

Jyväskylän k.m. yhdistyksen vuosikokous pidettiin kuuromykkäinkoululla helmik. 4 p:nä 1934 klo 17. Vuosikokousta oli johtamassa op. Aimo Kangas ja pöytäkirjaa oli pitämässä hra Simo Vuorimies. Luettiin vuosi- ja tilikertomukset, jotka sellaisenaan hyväksyttiin. Johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi aiottiin valita rva Alma Sulka, mutta siitä huolimatta hän kieltäytyi ja sen jälkeen valittiin yksimielisesti op. Aimo Kangas. Sitten seurasi johtokunnan vaali. Valituiksi tulivat johtokuntaan nti Hilja Parviainen 17 äänellä, hrat J. Toppila 16 ä., ja S. Vuorimies 15 ä. sekä rvat Alma Sulka ja Lahja Kuukkanen kumpikin 10 ä., varalle hra S. Heikkinen 9 ä. ja rva Sanna Kangas 8 ä.

Tilintarkastajiksi valittiin johtaja A. Koskinen ja herra Emil Sulka, varalle rva Anna Toppila ja nti Katri Korhonen, pöytäkirjantarkastajiksi nti Hilda Grönlund ja hra Jalmari Koskinen.

Jäsenmaksu jäi entiselleen ja karhuamistoimi annettiin hra Seppo Heikkiselle.

Huvitoimikuntaan valittiin ndit K. Korhonen ja H. Grönlund, hrat Aimo Kangas, Jalmari Koskinen ja S. Heikkinen.

Sitten kokouksen loputtua valitsi johtokunta keskuudessaan varapuheenjohtajaksi rva Alma Sulan, sihteeriksi rva L. Kuukkanen ja rahastonhoitajaksi nti Hilja Parviainen.

Lahti. Lahden kuurojenyhdistys piti vuosikokouksen helmik. 11 p:nä Lahden lyseolla. Jäseniä oli saapuvilla vähänlaisesti. Kokous kului kaikin puolin moitteettomasti. Viime vuoden varapuheenj. hra Mäkelän avattua kokous, käyttiin kokouksen puolesta asioihin. Valittiin kokouspäivälle virkailijat, puheenjohtajaksi hra O. Heiskanen ja pöytäkirjan laatijaksi hra Mäkelä.

Sihteeriksi luki laatimansa viime vuoden toiminta kertomuksen, mikä hyväksyttiin ja samoin rahastonhoitaja

esitti tilikertomuksen, joka sellaisenaan hyväksyttiin. Johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin täydellinen tilivapaus kuluneelta vuodelta.

Alkavan toimintavuoden puheenjohtajaksi valittiin hra K. Remmi, joka heti myönteisesti suostui tähän toimeen. Sitten suoritettiin johtokunnan vaali suljetuilla lipuilla ja tulivat johtokuntaan valituksi rouva Greta Remmi, neiti Lempi Rantala, hrat K. Mäkelä, O. Lehtonen sekä varalla hrat P. Laaksonen ja H. Lehtonen.

Lisäksi valittiin huvitoimikunta, johon tulivat herrat K. Remmi (kokoonkutsuja), P. Laaksonen, E. Jokilampi, K. Lehtonen ja K. Mäkelä. Vuoden 1934 tilintarkastajiksi valittiin rva Ethel Mäkelä ja hra O. Heiskanen varalle Anna Laitinen (kuuleva).

Edustajaksi Suomen k.m. Liiton vuosikokoukseen Helsinkiin valittiin hra K. Remmi varalle hra K. Mäkelä.

Ravintolatoimikuntaan valittiin rvat G. Remmi, H. Laaksonen, neiti L. Rantala ja hra O. Lehtonen (avustajaksi). Järjestysmiehiksi tulivat valituksi hrat U. Nurminen ja H. Lehtonen.

Vuosikokouksen jälkeen kokoontui johtokunta valitsemaan eri virkallijoita. Varapuheenjohtajaksi ja sihteeriksi hra K. Mäkelä, rahastonhoitajaksi rva G. Remmi, jäsenkirjuriksi hra O. Lehtonen ja taloudenhoitajaksi K. Remmi.

Kuukausikokous pidetään, kuten viime vuonna, kerran kuussa joka kuukauden toisena sunnuntaina.

Pääsiäisiltaman hauskoine ohjelmineen järjestää Pietarsaaren Kuuromykkä-Urheilijat pääsiäispäivänä huhtikuun 1 p:nä kello 17 Kuuromykkäin yhdistyksen huoneustossa.

Kaikki urheilunystävät ja myös uudet jäsenet sydämellisesti tervetulleita!

Kuopion Kuuromykkäin yhdistys järjestää *esitelmäpäivät* Kuopiossa pääsiäisen aikana maaliskuun 31—huhtikuun 1 p. Esitelmää Kuopion Kuorojenkoulun opettajat ja käsittelevät ne yhteiskuntaa, kotitaloutta y.m. tärkeitä kysymyksiä. Lisäksi on retki Kuopion museoon — kuin kahan moni lienee siellä ennen käynyt. — Lopettajaisiltama on sunnuntaina klo 18 hauskalla ohjelmalla. Mainittakoon siitä puhe, voimisteluesitys, pieni näytelmä y.m. Savolaiset saapukaa joukolla näille »päiville!» *Mila.*

Suomen Kuuromykkäin Liiton vuosi- ja edustajakokous

pidetään Helsingissä, K.m. Yhdistyksen huoneustossa Liisankatu 27. A, maaliskuun 24 p:nä 1934. Päiväjärjestys on seuraava:

- 24/3 klo 11: Hartaushetki kuurojen kirkossa (Suurkirkon paviijonki).
 „ 13: Vuosikokous H.K.Y:llä, jossa käsitellään sääntöjen määräämät asiat: esitetään vuosi- ja tilikertomus, päätetään tilivapaudesta, toimitetaan Keskushallituksen ja Lisätyn keskushallituksen vaalit sekä keskustellaan Liiton toimintaa koskevista kysymyksistä, joista tärkeimpänä sääntöjenmuutos.
 „ 19: illanvietto edustajille ja Liiton jäsenille. Esitelmää pitää m.m. op. Kierimo.
 25/3 klo 11: Jumalanpalvelus kuurojen kirkossa.
 „ 12: Käynti Työväensuojelunäyttelyssä.
 „ 19: Elokuvaisitys. Pääsy vapaa.

50% alennus on myönnetty kokoukseen saapuville edustajille ja Liiton jäsenille. Matkalippuun on lähtöasemalla pyydettävä leimaamaan 50% alennus ja aseman nimi. Lippua ei saa luovuttaa konduktöörille, vaan on se säilytettävä paluumatkaa varten yhdessä kokouksen kansliasta saatavan osanottotodistuksen kanssa. — Kunkin haara osaston yhdelle valtuutetulle edustajalle suorittaa Liiton rahastonhoitaja matkalipun hinnan.

KESKUSHALLITUS.

ARV. LÄHETTÄJILLE

huomautetaan täten ystävällisesti, että kaikissa tilaus- ja ilmoitusasioissa on tarpeettoman vaivan ja ajanhukan välttämiseksi käännyttävä **suoraan lehden konttorin puoleen**, os.: Helsinki, Johanneksentie 4 (Nyberg). Rahalähetykset ja valitukset lehden saapumisesta tehdään samalla osoitteella.

TOIMITUSSIHTEERI.

Kiitos. Täten pyydän esiintuoda vilpittömät kiitokseni Oy. Surduksen Johtokunnalle ja työtovereille, kaikille ystäville, yhdistyksille ja urheiluseuroille, jotka muistivat minua täyttäessäni 50 vuotta. *Antti Jokelainen.*

KIITOS. Sydämellisesti kiitän kaikkia niitä, jotka ovat muistaneet minua lahjoin ja onnittelevin 50-vuotispäivänäni. Jyväskylässä 9. II. 1934. *Anna Toppila.*

Palveluspaikkaa etsii

nuori, reipas ja ahkera kuuromykkä neiti heti kohta. On tottunut karjanhoitoonkin ja kaikenlaisiin taloustoimiin sekä maalla että kaupungissa. Vastausta odottaa

»KUUROMYKKÄ NEITONEN», Sysmä, Suopelto.

Oy. Surdus Ab:n osakkaat

kutsutaan täten varsinaiseen yhtiökokoukseen, joka pidetään perjantaina 23 p:nä maaliskuuta 1934 kello 19 Helsingin Kuuromykkäin yhdistyksen huoneustossa, Liisankatu 27 A. Kokouksessa käsitellään yhtiöjärjestyksen 7 §:ssä mainitut asiat.

JOHTOKUNTA

KUUROMYKKÄIN LEHTI

Suomen Kuuromykkäinliiton äänenkannattaja

Ilmestyy Helsingissä kerran kuukaudessa, kuun alkupäivinä.

Toimittajat: Huugo Nyberg, vastaava, Johanneksentie 4. Rurik Pitkänen, toimitussihteeri, Liisankatu 27, E. Käsi- kirjoitukset lähetettävä ennen kuukauden loppua ehtiäkseen seuraavaan numeroon.

Lehden konttori: Johanneksentie 4. Ottaa vastaan tilauksia ja ilmoituksia. Lehteä voi myöskin tilata postista ja asiamiehiltä.

Tilauhinta: 20 markkaa vuosikerta. Puolen vuoden tilauksia ei vastaanoteta.

Ilmoitushinnat: Kertailmoituksista 50 penniä palstamillimetritä. Kihlaus-, viikimä- ja syntymäilmoitukset 10 markkaa. Kuolinilmoitukset 20 markkaa. Postikulu- jen välttämiseksi pyydetään maksu lähettämään ilmoituksen mukana lehden konttoriin.